

alta, apoi cu materia de la a doua pe a treia și ast-feliu căpătăi o materie aproape nevătămătoare. Hultuii cu materie de aceasta un iepure de casă și materia căpătăi ieară și putere. La al doilea iepure fu și mai tare și la al treilea ajunse la cel mai nalt grad. După ce căpătăi ast-feliu liquide de feliurite grade de tărie, luăi un cîne și-l hultuii cu materie de la iepurele cel dintăi, apoi cu cea de la al doilea apoi cu de la al treilea și în sfîrșit cu adevărată materie de la cîne turbat. Cînele nu suferi nemică. Am repetat de mulțime de ori încercarea și tot așa am reușit. Mai mult. Hultuii doi cîni cu materie de turbare. U-nul pe care-l lăsăi în voia naturei, pieri, celălalt pe care îl îngrijii după metoda me scăpă. Decî cîne va fi mușcat de cîne turbat n'are de cît să vie să fie hultuit de trei ori cu materii gradate și aă n'aibă nici o teamă.“

tradus de T. U.

Turburările de la facultatea de medicină din București.

În sfîrșit Dl. Dr. Romniceanu care atîția ani și-a bătut joc de studenții de la facultatea de medicină din București, a pățit'o, ba încă bine.

Ne mierăm cum de a fost cu puțință să sufere niște oameni atîta vreme, fără să-și dea cu energie pe față nemulțămirea.

Insulte au suferit, a stă afară în picioare în timpul lecțiilor au primit, afară au fost dați de la locuri cîștigate prin concurs, amenințări că vor fi regulați la examene s'au trecut... ce nu putea decî să creadă Dl. Dr. Römniceanu?

Frumos! Mergem înainte iute de tot! Un om fără valoare științifică, ca Dl. Dr. Römniceanu, ajunge prin plagiaturi care de care mai îndrăznește de pune mina pe o catedră și îndată, mulțumită nu știm căror sprîjine înalte, se preface în pașă al facultăței, cum a avut buuătate a spune și singur!

În numerele 19, 21, 24 ale „Contemporanului“ anul I-iu s'a dovedit cu prisosință că Dl. Dr. Römniceanu nu s'a fiit nici de a plagia teza D lui Dr. Bercari, nu mai vorbim de Fort și de alții.

Cine poate cetî *Memoriul studenților universitari contra profesorului Dr. Römniceanu*, domn așa de bogat în fapte bașibuzucești, fără să se miere nu de asprimea rescoalei studenților ci de îndelunga lor răbdare?

Cît despre noi, de mult am pierdut ori ce încredere în vre o îndreptare. Pot să fie la putere roșii ori albiu ori oameni de culori mijlocii între roș și alb, reul va rămănea acela-și. Nu se va face nici o îndreptare. Am văzut ce urmări a avut greva stu-

denților de la Universitatea din Iași în potrivea D-lui profesor Suciu—a urmat dezbinarea între studenți, zugrumarea celor mai îndrăzneți și chiar acei pentru cari s'a făcut greva și-au plecat mai întâiu grumajii, lăsind urgiei profesorilor pe acei de la alte facultăți de și aceștia numai din iuhire de dreptate se amestecaseră în potrivea D-lui Suciu cu care n'aveau nemică de împărțit. Cei pentru cari s'a început mișcarea s'au plecat mai întâiu și șpionii au fost bino căpătuiți. Așa va fi și la București. Acuma în apă tulbure își vor pune temeliea viitorului acei ce știeau bine că prin știință nu-și vor agonisi clientelă. Bine ar fi să ne înșelăm!

D-nii studenți de la București ar trebui să învețe acuma un lucru, că adevărat reu au făcut cînd au stat muți și poate mulțamiți în inimă la desființarea facultății de aice—una din dorințele D-lui Dr. Rômniceanu—care fiind, se vede, oase sfinte, își crede îngăduit orîce în țara românească. Și, la urmă, n'are dreptate omul? În ce țară din lume un profesor universitar ar fi putut fi dovedit ca plagiatoriu, până la așa grad ca D-nul Dr. Rômniceanu, fără a fi respins cu despreț de colegii lui? Nu se pare că nicăieri de cît aice în Belgiea Orientului, între sentinelele înaintate ale civilizației, între fiii lui Traian!

Dacă nedreptatea nu vă place cînd vă lovește, nu uitați, D-lor Doctori viitori, de dînsa, cînd veți fi în societate și nu vă întoarceți privirile de la cei ce sufăr cu atîta răbdare, sărmanii, nedreptăți, ocări și chiar bătăi. Căci Dl. Dr. Rômniceanu pană la asemenea desăvîrșire morală nu se pare a fi ajuns încă. Orî poate..?

Unit zic că opoziția a suflat asupra focului ce mocnea la Facultatea din București și l'a aprins. Fie! Și apoi? Ce, prin asemenea trezire a simțului de dreptate credeți că a făcut un reu? Din potrivă, cu toate că studenții vor fi dezbinați, corupți și terorizați, exemplul acestei revolte va fi leac pe viitoriu pentru cei cari nu știu unde să-și exerciteze gusturile lor despotice.

Cei ce voiesc să-și facă idee despre dreptatea cauzei studenților să cetească memoriul pomenit mai sus și vor ajunge la aceea-și idee ca și noi, cari de alt-feliu nu țieram plecați a da dreptate studenților, din feliurite pricini despre cari iese de prișos a mai pomeni aice.

Vedetot.

SCHIMBAREA.

Priviți cum totul în lume ie numai schimbare, cum nemic nu rămîne statornic de cît numai schimbarea. Ce-trudă nesfîrșită pentru a face și desface acelea-și lucruri!